

ՄԵԼԻ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարվանը 6 ռուբլի.
Առանձին համարները 7 կոպեկով.

Թիֆլիսում գրվում են միմյանի խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлисъ. Редакция «Мшакъ».
կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».

Տ է Լ Է Ք օ Ն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տոն օրերէն).

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լեզուով.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
խրաբանչիւր բառին 2 կոպեկ.

Տ է Լ Է Ք օ Ն № 253.

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Անկողմնապահութիւն. Հայաստան և մեծ պե-
տութիւնները. Կարծեալ Մուշի յանձնաժողովի
գեղեցիկ մասին. «Новое Время» և հայոց
հարցը. Հայոց հարցը և եւրոպական մամուլը.
Վերջին տեղեկութիւնները Լօնդոնից. Փքուն
խոստումներ. Վերջին հեռագրերը. ՆԵՐՔԻՆ ՏԵ-
ՍՈՒԹԻՒՆ. Նամակ Երևանից. Նամակ խմբա-
գրութեան. Ներքին լուրեր. ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒ-
ԹԻՒՆ. Նամակ Թիֆլիսից. Հեռագրեր. ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Թիֆ-
լիսից Հայաստանից.

ԱՆԿՈՂՄԱՆԱԳԱՀՈՒԹԻՒՆ

«Մշակը» վերջին համարում ապօրինի
պորտիցիոն Արմինիոս վարդապետի մի յո-
ղուածը, որի մէջ տուրանական արեւելքի այդ
ճանաչողը շատ նպատակաւ կարծիք չէ
արտայայտում հայերի մասին: Յօդուածի
մէջ կան փաստական սխալներ, թէ պատ-
մաստիկական, թէ ազգագրական, թէ պատ-
մական: Մենք չենք կանգ առնի այսօր այդ
թերութիւնների վրա, այլ կը յայտնենք,
յօդուածից դուրս, մի քանի մտքեր:

Մի ազգի անպայման բարեկամ լի-
նէլ նոյնքան անարդար է, որքան լինել
նրա անպայման թշնամի: Կան ան-
հասկացող, որոնք առաջին րօպէից արդէն
համակրելի տպաւորութիւն են դործում,
կամ—կրա հակառակը: Նոյնը կարելի է
վերաբերել և ամբողջ ազգերին: Միայն ա-
ւելի մօտ ծանօթանալով մի ազգի հետ,
աւելի խոր ուսումնասիրելով նրա բնաւո-
րութիւնը, միայն լուրջ կերպով կշռելով
նրա լաւ և վատ կողմերը, կարելի է ճիշդ
է անկողմնապահ կարծիք կազմել նրա
մասին:

Վարդապետի մէկնակ չէ օտարների մէջ,
որ համակրանքով չէ վերաբերվում հայե-
րին: Եւ ճշմարիտ, պէտք է խոստովանել, որ
հայերը այն ազգերի կարգին չեն պատկա-
նում, որոնք բնորոշակ են առաջին անգա-
մից զրաւել դէպի իրանց օտարի անպայ-

ման համակրութիւնը: Հային յատուկ է
իր վատ կողմերը սկզբից և եթ աւելի աչ-
քի ընկնող ձեւով արտայայտել, քան լաւ
կողմերը, թէև սրանք էլ նրա մէջ անպա-
կաս են:

Մենք դժգոհ չենք, երբ մի օտար՝
աննպատակ կարծիք է յայտնում հայերի
մասին, եթէ միայն այդ կարծիքը հիմն-
ված է հայ ազգի հիմնաւոր ծանօթութեան
վրա, և ուրեմն անկողմնապահ է:

Մենք դժգոհ չենք, որովհետև անկողմ-
նապահ կարծիքը, որքան էլ խիստ լինի
նա, դատարարական ազդեցութիւն կարող է
ունենալ նոյնքան մի ազգի վրա, որքան էլ
մի անհատի վրա—իսկ մենք՝ հայերս կա-
րօտ ենք դատարարութեան, պէտք է
կուենք այն պակասութիւնների դէմ, որոնք
դարերի ընթացքում, ստրկական կեանքի
միջոցին, շատացել են մեզ մօտ և ազդա-
յին դառնալով, ապականել են մեր բնա-
ւորութիւնը:

Բայց եթէ մէկը ուզենայ հայերի մասին
կարծիք կազմել միայն անկողմ վաշտա-
ռուների և Պօլսի անբարոյականացած հայ
պաշտօնեաների, կամ իւրեանցից զուրկ
soit-disant ինտելիգենտների ուսումնասի-
րութեան հիման վրա, ինչպէս անում են
վարդապետի նման հայատեաց եւրոպացիե-
րը, մենք նրանց կը պատասխանենք.

Գուք իրաւունք չունեք հրապարակ դուրս
գալ ձեր դատողութիւններով, դուք ժողո-
վուրդը չէք ճանաչում, դուք անկողմ
նապահ չէք:

Անդրեաս Արծրունի

ՀԱՅԱՍՏԱՆԸ ԵՒ ՄԵՆ ՊԵՏԱԹԻՒՆՆԵՐԸ
(„Daily News“)

II

Մենք ուրախութեամբ նկատում ենք,
որ մեր միջնորդ-նախագահը մեծ հնգի-
նալութեամբ է դործում: 1876 թվին
աօրինակի կուսակցութիւնը գլխավորապէս
թիւրքաւոր էր: Բայց Լօրդ Սօլսբերիին ա-

որով այսօր մենք գտնվում ենք ազատութեան
ուղիի վրա: Գարուդի վերջում սրբազան օրհնեց
մեծ քրիստոնեայ թագաւորներին, օրհնեց հայոց
կաթողիկոսին, երկար կեանք մաղկեց իւրի-
ւեան պատրիարքին, և մի եւոյն ժամանակ խօ-
սելով իր մասին, ասաց հետեւեալը. «Մեր երկի-
րը և ներքին նման է մի ալեկոծ ծովի և ես, որ-
պէս մի անարժան նաւապետ, կաղաչեմ առ բարձ-
րեայն Աստուած, որ տայ ինձ ոյժ, կարողութիւն,
որպէս զի այս դժուար պարագաներում մէջ, իմ
ստանձնած ծանր պարտականութիւնները սրբու-
թեամբ և առանց չեղելու ուղիղ ճանապարհից,
կարողանամ առաջ տանել:» Մենք ես մեր կող-
մից կը ցանկանք, որ սրբազանը դործի այն ե-
ռանգով, որով պարտաւոր է դործել ժողովրդի
ծառայութեան կոչման հովիտը, լաւ համազօր
լինելով, որ լաւ գործերը միշտ կը գտնեն ան-
կեղծ համակրանք և աջակցութիւն:

Գաղաքին մէջ և գաւառներում վերջին ամիս-
ները, նամանաւոր այս օրերս, թիւրքերի և
հայերի յարաբերութիւնները քանի գնում՝ աւե-
րի թշնամական կերպարանք են ստանում. առիթ-
ի թշնամական կերպարանք են ստանում. առիթ-
ներ ստաղը գլխաւորապէս թիւրքերն են, իսկ
հայերը ամենատուկուն համբերութեամբ տանում
են այդ բոլորը: Անցեալները թիւրքերը, գրգռված
Դիլլոնի հեռագրից, քաղաքի մէջ ծեծում և արհի-
ւում են անում շրջապատ անուշով մի պարս-
նի. միւս թաղերում ևս ծեծում են պատահող հա-
յերին: Բանաւ մէջ ծեծելով կապտաշնուկ են
Արամ վաւառանին՝ իր թէ սա լինի Արշակ անու-
նով մի բանասերական փախչողը: Կան զիւրում
թիւրքերը վատում են հայերի հացի և համարի
դէղերը: Կարինից մի քանի պաշտօնեաներ, գնա-

ւելի օտրի, քան տօրները, թօթափեց ի-
րանից այդ կուսակցութեան պարագլխի և
նրա ընկերների նախապաշարութեամբ, մի
քայլ, որ պատիւ է բերում նրան: 1876
թվին նա, Կ. Պօլսում, Արդու-Ազիզի հետ
խօսեց կարուկ, իբրև անգլիացի. և երևում
է, որ այս 1895 թվին էլ խօսեց նոյնպէս
կարուկ, իբրև անգլիացի, Լօնդոնում, Բուս-
տան-փաշայի հետ:

Կ. Պօլսից եկած Բէյտէրի մի հեռագրի
համաձայն, Լօրդ Սօլսբերիին թիւրքաց դեա-
պանի հետ ունեցած իր տեսակցութեան
ժամանակ, «յայտնել է, թէ երեք պետու-
թիւնների կողմից մայիսի 11-ին ներկա-
յացած թիւրքացի ծրագրի մէջ մտցրած
է անբարար կրաշխարհութիւն:»

Ինչպիսիք նրանում է, որ որոշված է, թէ
պէտք է Հայաստանի քրիստոնեայ նահանգ-
ների վրա մի մայրուկ վերահսկող յանձնա-
ժողով նշանակվի, որը բաղկացած պէտք է
լինի վեց անձերից՝ երեքը մուսուլման, ե-
րեքը քրիստոնեայ: Այդ առաջարկութիւնը
այնպէս է խմբագրված, որ յանձնաժողովի
անդամները ամբողջապէս պէտք է թիւր-
քահայտան լինեն: Լօրդ Սօլսբերիին, ինչպէս
ասում են, յայտնել է Բուստան փաշա-
յին, որ յանձնաժողովը պէտք է բաղ-
կացած լինի եօթն անդամներից, որոնցից
չորսը պէտք է օսմանեան հպատակ լինեն,
իսկ մնացած երեքը պէտք է լինեն ծրա-
գրը առաջարկող մեծ պետութիւնների
ներկայացուցիչները: Դրանից յետոյ մենք
տեղեկացանք, Բէյտէրի դործակալու-
թեան միջոցով, որ համանման պահանջ
յայտնել են միաժամանակ Ֆրանսիա-
կան և ռուսական կառավարութիւնները
Պարիզի և Պետերբուրգի օսմանեան դես-
պաններին:

Մեր կողմից մենք ծանր առաւելութիւն-
ներ պէտք է անենք այդ ծրագրի դէմ: Դա
անդործնական է, որովհետև յանձնաժո-
ղովի թիւրք անդամները այս դէպքում
մեծամասնութիւն կը կազմեն, այնպէս

որ հայերի օգտին լինելիք բոլոր առա-
ջարկութիւնները կարող են քուէների
առաւելութեամբ մերժվել: Սակայն մինչ
մենք առաջարկված թիւրքացի շատ թոյլ
ենք համարում, սուլթանը նրանց շատ
խիստ է համարում: Նա բողոքել է այդ
ծրագրի դէմ Պարիզի և Պետերբուր-
գի կաթողիկոսներին: Եթէ նա չէ բողոքել
Լօնդոնում, նա պատիւ է արել մեր երկ-
րին, մի դիտաւորութիւն, որ նա երբեք չէ
ունեցել: Նրա խաղն է, անտարակոյս, բա-
ժանել Ֆրանսիան և Ռուսաստանը Անգլիա-
յից: Դա մի շատ մաշված խորամանկու-
թիւն է...

Մեր սեփական թղթակիցը թիւրքաց Հա-
յաստանում նկարագրում է թիւրք քննիչ-
ների Սասունի քննութեան ժամանակ բռն-
նաժ զիւրք դէպի այն քստմենի բռնաբա-
րութիւններին, նախատիքների և տանջանք-
ների տեսարանը, որ ամեն օր բացվում էր
նրանց առաջ: Թիւրք քննիչները նայում
էին այդ տեսարանի վրա այնպէս, ինչպէս
մի աւատարկացի ազարակատեր նայում է
ճաղարների կոտորածի վրա: Սասունի-
ները քրիստոնեաներ են և նրանք քրիստո-
նեայ լինելով, նրանց կոտորելը արդարու-
թիւն է:

Սուլթանը այնքան մոլորված է, որ նկա-
տում է իր անձն իբրև մի իրական վիհա-
պետ, որ կարող է իրական իշխանութիւն
գործադրել բոլորովին անկախօրէն:

Լօրդերի պալատում միջնորդ-նախագահը
առաջին նիստում հիմնական պարզութեամբ
բացատրեց ինքրի իսկական դրութիւնը: Սա-
մանեան կայսրութիւնը դոյւր թիւն ունի,
որովհետև նրան թոյլ են տալիս դոյւր թիւն
ունենալ: Եւրոպայի մեծ պետութիւնները
մինչև այժմ յարմար չեն գտել թոյլ տալ
որ «հիւանդ մարդու» ժառանգութիւնը բա-
ժանվի: Ինչպէս 1828-ին, նոյնպէս և 1895-ին
Անգլիան, Ռուսաստանը և Ֆրանսիան, եթէ
չը կարողացան թիւրքերից զուրկել ինքը
զենը, դոնէ նրա գլուխը իրանց ոտքերի
տակ դրին: Նավարինի պատերազմից 35

կօնդրէսում 61-րդ յօդուածի գրվելու օրից՝ Հա-
յաստանում սկսվեց մի արտասովոր շարժում,
վերածնութեան մի բուռն ձգտում:

Այդ շարժումը դուր չեկա թիւրք կառավարու-
թեան. զիւրք ցերեկ մտաւանդութեան մէջ էր: Նա
մտածեց ոչնչացնել ոչ միայն հայութիւնը, այլ և իր
պետութեան սահմաններում գտնված բոլոր քրիս-
տոնեաներին: Եւ այդ իսկ նպատակով Արաքի
փաշային Եգիպտոս ուղարկեց, իսկ խորամանկ
Սամէ փաշային, դէպի Հայաստան: Առաջինը՝ Մէհ-
դիի առաջնորդութեամբ, ոտքի կանգնեցրեց Ե-
գիպտոսի արաբներին, իսկ երկրորդը՝ Շէյխ Իբ-
րահիմին, 75 հազար զորական բանակով, որոնց
հետ և խառնված էին թիւրք զինուորները:

Միաժամանակ կոտորածը սկսվեց Եգիպտո-
սում և Հայաստանում: Շէյխի բանակը վառեց
Բիթլիսի և Վանի հայոց թաղերը, անբը և խա-
նութիւնները. կոտորուեց ամբողջ Մուշը և Վա-
պուրականը, որի ժամանակ Բիթլիսում սպան-
վեցին մի քանի ամերիկացիք: Այս կոտորածի
և աւերման ժամանակ, հնորէի Սամէ-ի ջանքերի
առաջ եկաւ 80-ական թվականի Հայաստանի սո-
վը: Այստեղից բողոքեցին ամերիկացիք և Վանի
ռուսաց փոխ-հիւպատոսը, իսկ այնտեղից, Եգիպ-
տոսից, անգլիացիք, և սուլթանին մի այնպի-
սի վիճակի մէջ դրին, որ նա ստիպվեց ամեն
միջոց ձեռք առնել կոտորածի առաջն աւանդու-
թիւնը: Սուլթանը հրաւիրեց Շէյխ Իբրահիմին (իբր
թէ բանասերեց) և Պօլսի, իսկ անգլիացիք պատ-
ժեցին Մէհդիին:

Կ. Պօլսից հայրենիք վերադարձող պանդուխտ-
ները, ճանապարհին բանասերելով, կոտորուե-
լով (Սամէ-փաշայի կարգադրութեամբ) և հազար

տարի յետոյ մի դժբախտ հանգամանք մի-
այցեց Անգլիային և Ֆրանսիային թիւր-
քիայի հետ Ռուսաստանի դէմ: Թիւրքիան
երբեք չը կարողացաւ սթափվել Կրիմի պա-
տերազմի անբարոյականացուցիչ ազդեցու-
թիւնից, թէ արեւմտեան պետութիւնները
կարող են բաժանված լինել Թիւրքիայի
օգտի համար:

Երբ 1877-ին լուրջ Բիկոնսֆիլդը փորձեց
պատերազմել նրա օգտին, նա երեւակայեց,
թէ իր ժամանակը հասել է: 1880 թիւի
ընդհանուր ընտրութիւնները մի անգամ ընդ
միջոց կործանեցին Թիւրքամոլութեան ոյժը
Անգլիայում: այլ ևս նա չը վերականգնեց,
և որքան մարդ կարող է նախատեսել, նա
այլ ևս երբեք չի վերականգնի: Հայաստա-
նը անշուշտ պէտք է Բոլշաքիւն լինի և
միակ հարցը սուլթանի համար այն է, թէ
ո՞ւր ձեռքով պէտք է կատարվի այդ անհրա-
ժեշտ փոփոխութիւնը:

ԳԱՐՁԱՆԱԼ ՄՈՒՇԻ ՅԱՆՁՆԱԾՈՂՈՎԻ ԶԵԿՈՒՅԱ-
ԳԻԻ ՄԱՍԻՆ

Թիւրքական զեկուցադրի առաջին մասը, որ
լոյս է տեսել այժմ, — առում է «Daily News»
լրագրի թղթակիցը, ներկայացնում է հակասա-
կան եզրակացութիւններ մի ժողովածու: Սուլ-
թանի կառավարութիւնը գուցէ իրան ստիպւած
էր դուրս հրատարակելու իր գործակալների զե-
կուցադրերը, բայց հաւանական է, որ նա չի հրա-
տարակի այն նիւթերը, որոնց վրա հիմնված է,
կամ աւելի ճիշդն աւել, պէտք է հիմնված լինէր
զեկուցադրի:

Այս պատճառով վերին աստիճանի անհրաժեշ-
տութիւն է զգացվում, որ հրատարակվեն ոչ միայն
եւրոպական ներկայացուցիչների, այլ և այն զեկու-
ցադրերը, որ կրում է իր վրա թիւրքական գործա-
կալների ստորագրութիւնը: Այդ զօկուսմաննե-
րը, որ շատ ընդարձակ են, կը լցնեն անկաս-
կած Վաղարշ Գրքի մի ստուգար հատոր: Բայց
ինչ քան դրանից: Յայտնի աւագակ և մարդա-
սպան Մուսա-բէկի չարադրութիւնները արժա-
նի էին դատված, որ նոյն իսկ այդ անունով
կոչվի «Կապույտ Գրքի» ամբողջ մի հատոր:
Կարծում ենք, անբաղաձարութիւն կը լինէր
դէպի սուլթանը, եթէ նրա բարձր պաշտօնեա-
նեկին և լիազօրեւոր աւելի քիչ կարեւորութիւն
տրվի, քան մի քրդական աւագակ:

Զեկուցադրի, կամ որ գլխաւորն է՝ նիւտերի
արձանագրութիւնների հրատարակութիւնը մեծ
գործ կարող է կատարել արտասահմանում: Դա
կը դադարեցնի, գոնէ ժամանակաւորապէս, այն
ստույթիւնները, որոնք ստագրվում էին եւրո-
պական թերթերում, որ իբր թէ Հայաստանի
բարձրաւորակիւններով տիրում են անգլիական
խնորհներ: Դա կը հաստատէր նոյնպէս որ

ու մի տեսակ տանջանքներ կրելով՝ հազիւ հա-
սան իրանց հայրենիքը՝ ուղիղ այն ժամանակ,
երբ ամբողջ երկիրը մատնված էր սովի և հրդե-
հի ճարակ էր դարձել: Եւ պանդուխտները, փոխա-
նակ գրկախառնվելու, փոխանակ ուրախանալու,
իրանք ևս դակացած, ուժաստատ ընկան իրանց
սիրելիների դիակների վրա: Նոյն թակալին
այդ արհեստական սովի հետեւեցը եղաւ այն,
որ թիւրքերը և քիւրդերը առաւել սովի մասն-
վեցին և աւելի մեծ կորուստ ունեցան, քան հա-
յերը:

Տաճիկ կառավարութիւնը նկատելով՝ որ իր այդ
զեկական ձեռնարկութիւնը չը պակսի իր սրտի
ցանկութեան համաձայն, դիմեց մի երբորդ միջոցի,
նա յատուկ մարդիկ և ազնւաներ ուղարկեց Բա-
կան, Սև ծովի ուսական ամբիւր, Կրիմ, Բա-
թում, Գաղստան, Աջաոստան, ձորիւն գետի
ուսական ամբիւր, Կարսի նահանգը և նոյն իսկ
աւելի հեռու՝ Նուբի, Ախալցխա և այլն, որ
սրանք ամեն միջոց, ամեն ջանք գործ դնեն
հրաւիրելու միախառն ազգաբնակչութեան՝ գեա-
ւորի հողերից դէպի իր երկիրը, իւրաքանչիւ
կան հողը, խոտանալով նրանց իր երկրի ամե-
նապաւ արտաւերը և ամենաբերրի հողերը:

Այդ հրաւերը մեծ ազդութիւն գտաւ և
սիրով ընդունվեց նրանց կողմից, մասնաւոր
ուսաց կառավարութիւնը անարդէլ թող տուեց
իր նոր գործած երկիրներէ միախառններին գաղ-
թելու դէպի օսմանցիներէ հողը: Գաղստանի ժո-
ղովորդը, սկսած Սև ծովից, արեւադէմը, օսերը,
չէրքէյները, չէչէները և լէզգիները, նոյնպէս Բա-
կանեան թերակղզու, Բաթումի, Աջաոստանի և

հայոց հարցի վերաբերմամբ համաձայնութիւն և
համերաշխութիւն կայ այն երեք մեծ պետու-
թիւններէ մէջ, որոնց ներկայացուցիչները ստո-
րագրել են այդ թղթերը: Իսկ դա մեծ կարե-
ւորութիւն կունենայ հարցի առաջիկայ քննու-
թեան համար:

Նոյն իսկ Անգլիայում այդ հրատարակութիւնը
կը փակէր այն անձերի բերանները, որոնք թէ
գիտեն գործի դրութիւնը, սակայն պաշտպա-
նում են թիւրքին և զարմացած են ձեռնուած, երբ
լուում են թիւրքական բարբարոսութեան նկա-
րագրութիւնները: Նա կամաւեցին և կը սթա-
փեցին այն ապուշներին, որոնք գնում էին
այդ զեկականներէ ետեւից և, որ գլխաւորն է՝
նա կը համոզի այն խիստ «խոհեմ» մարդ-
կանց, որոնք հաւատ չէին ընծայում լրագրա-
կան անպատասխանատու թղթակիցների հաղոր-
դագրութիւններին,՝ դրեւելով որ նրանք այժմ
աւելացնեն կշեռքի նմարին իրանց ուշացած գա-
րայթը ընդդէմ սուլթանի վարչութեան:

Եւ մտադիր չեմ քննադատելու այդ «խոհեմ»
ներին՝ բռնած դիրքը: Թող նրանք կարգան դե-
կուցադրեր և ևս բաւականացած կը լինեն: Այն
ժամանակ գուցէ դրանք քրքրեն իրանց յիշողու-
թեան փակված խոցերը և տեսնեն, որ այստեղ
ոչինչ անհաւանական բան չը կայ, նոյն իսկ ո-
չինչ նորութիւն չը կայ թիւրքական սարսափե-
րի պատմութեան մէջ քրիստոնեաների վերա-
բերութեամբ: Գուցէ նրանք մտաբերեն այն կո-
տորածները, որոնք տեղի ունեցան Կրեաէում,
Սեիդիում, Սիւրիայում և Բոլշաքիւնում, հայերի
կոտորածը Հին-Բագրատեան վերջին պատերազ-
մի ժամանակ (ուսաց մի փոքր վաղ առգեղ-
ված էր բերդում և անկարող էր դիմադրել
թիւրքերի կոտորածին) և քրիստոնեաների դէմ
յարձակումը Երզրումում, 1890 թականին:

Եթէ անցեալ տարվայ կոտորածը Սասնում
աւելի կատաղի էր և անգութ, աւելի դժոխային
և սարսափելի, քան առաջները, դրա պատճառը
այն է, որ Սասնը հեռու, համարեա անձանթ
մի երկիր է, ուր Եւրոպան չէր կարող տես-
նել Թիւրքիայի գործերը և ուր, ուրեմն, կա-
րելի էր անմոխքաբար անել ամեն բան: Թող
անգլիական հատարակութիւնը լաւ գիտնայ, որ
թիւրքերը, մնալով հաւատարմ վերե յիշած
բոլոր պատմական դէպքերում իրանց հակամե-
րին, առաջիկայ այնքան ևս կը կրկնէին նոյն
տեսակ գործեր, եթէ չը քաշվէին քրիստոնեական
փոխ-հիւպատոսի ներկայութիւնից Մուշում:

Թիւրք ազգաբնակչութեան բոլոր դասակարգե-
րի արամադրութիւնը քրիստոնեաների դէմ շատ
աւելի խիստ է, քան առհասարակ կարծում են
Եւրոպայում, և վերջին տասն, տասնհինգ տարվայ
ընթացքում նա դարձել է թուաւոր և ստացել
ընդարձակ ծաւալ:

Կարսի միախառնները, հազարներով սկսեցին
երկրի ամեն ծայրերից գաղթել դէպի թիւրքաց
Հայաստան: Գաղստանի գաղթականների մեծ
մասը անցաւ և բռնեց Տաւրոսի կիճերը և ստո-
րաները, Սեբաստիայի և Զէյթունի շուրջը, իսկ
միւս մասն անցաւ Խոսու, Բուլանլի, Երզնկայի
և Երզրումի կողմերը: Բաղլանի գաղթականները
չըճապատեցին Անատոլիայի հայ գիւղերը և մա-
սամբ անցան դէպի Խարբերդ և Գիւրբէթը:
Աջաոստանի, Արդահանի և ձորիւնի ամբիւր մի-
ախառնները և Կաղզմանի քիւրդերն ու թիւր-
քերը չըճապատեցին Ալաշկերտի, Բասէնի, Բա-
շաղէտի, Մանաղկերտի հայերին և միւս մասը
մնաց Թուրքում, Նարմալի, Քիւրմիւրի և Տրա-
պիզոնի կողմերում: Իսկ Կարսի նահանգի մու-
ղանոց միախառնները բնակվեցին գլխաւորա-
պէս մեծ քաղաքներում, օրինակ, Սեբաստիա,
Խարբերդ, Երզրում և Երզնկայ, իսկ փոքրամաս-
նութիւնը ցրվեց այդ քաղաքների մօտակայ գիւ-
ղերում:

Այն այդ օրվանից սկսվում է հայերին հա-
մար տանջանքի և հարստահարութեան մի նոր
և սուկալի շրջան:

Հաղթականները տիրելով Հայաստանի ամե-
նաբերրի և լաւ հողերը, ստիպեցին շատ և շատ
հայ գիւղացիներին՝ թողնել իրանց գիւղը, առնա-
լու տեղը և հեռանալ դէպի հայաբնակ տեղերը,
Բասէնի, Թուրքումի, Քիւրմիւրի և Նարմալի հա-
յաբնակ գիւղերը միանգամայն կորան, ցրվելով
մաս մաս զանազան կողմեր:

Զէյթունցի, անվեհեր զէյթունցի, մէն մէ-
նակ, իր ջրերները երկաթ բարձած՝ կտորում էր

«НОВОЕ ВРЕМЯ» ԵՒ ՀԱՅՈՑ ՀԱՐՅՈՐ

«Новое Время» օգոստոսի 25 ի համարում
հայոց հարցի մասին մի առաջնորդող է տալ-
գրել, որի մէջ բարեհաճում է հայերի վե-
րաբերմամբ նպատաւոր հայեացքներ յայտնել:
Լրագիրը հաւատացնում է, որ նա անդադար
կրկնում էր, թէ թիւրքաց կառավարութիւնը
գոյնաւոր գրութիւնից ուրիշ ելք չունի, եթէ ոչ
համաձայնվել՝ Հայաստանի վարչութեանը այն
ձեռն տալու, որ առաջարկում են երեք պետու-
թիւնները: Բայց որքանից, չարժանաւոր է նա,
թիւրքիային յայտնի է, որ այդ առաջարկութիւ-
նը «իրաւացի պահանջների մի ի մոտ միւն» է
համապատասխանում, այն ինչ Անգլիան հակումն
ունի շատ աւելի հեռու գնալ:

Լրագրի աւելով երեք պետութիւնների հա-
մերաշխութիւնը դոյութիւն ունի և այժմ, բայց
անկարելի է անհիմն համարել այն լուրը, որ
Անգլիան մտադիր է մի ծովային ցոյց անել
Թիւրքիայի դէմ, ուղարկելով իր նաւատորմը դէ-
պի Գարբաթիւ: Այսպիսի վճռական քայլին մի-
նիստութիւնը դեռ ևս չէ դիմում, բայց պար-
զամենտի արձակումից յետոյ նա իրան կատա-
րելապէս ազատ կը համարի իր գործունէու-
թեան մէջ և կարող է բոլորովին այլ լեզու բա-
նեցնել, քան մինչև այժմ: Եթէ սուլթանը, առ-
ված է վերջը, երեք պետութիւնների առաջար-
կած բարենորոգումները մոցնի, նա կը պահի
Հայաստանը իրեն իր պետութեան մի մաս,
այն ինչ յայտնի չէ, ինչ կը լինի, եթէ նրա չա-
րունակ ընդդիմադրութիւնը Անգլիային առիթ
կը տայ այն «սպառնական» դիրքը բռնել, որի
մասին խօսում են մինիստրական բանակին
պատկանող Լօնդոնի լրագիրները:

Մի քանի օր առաջ «Нов. Время» նմանապէս
«մի բոլորովին այլ լեզու էր բանեցնում» հայոց
հարցի մէջ: Բայց ինչ փոքր—վաղը նա կարող է
դարձեալ իր հին տեսակէտին վերադառնալ՝ հայ-
հայել, ծաղրել հայերին: Այդ նրա իրաւունքն է,
որովհետեւ նա այնպիսիներին է պատկանում,
որոնք «семь пятниц на неделе» են հայուում:
Բայց որքան էլ ձգտի «Нов. Время» մի հեղի-
նակաւոր ձայն կեղծել և կարծիք տալ, որ նա
արտայայտիչ է ազդեցութիւն ունեցող շրջանե-
րի հայեացքների,—ոչ ոք այնքան միաւրի չէ, որ
նրան հաւատայ:

Մերեք էլ, փորձից խրատված, նրա յօդուածնե-
րին անտարբեր ենք վերաբերվում և չէլք վերա-
բերվել: Ընդհանրապէս հայերին նպատաւոր,
թէ թշնամական:

ՀԱՅՈՑ ՀԱՐՅՈՐ ԵՒ ԵՒՐՈՊԱԿԱՆ ՄԱՍԻՆ

I ԽՈՐՀՐԴԱԿԵՆՈՒԹԻՒՆ
Բէյտէրի գործակալութիւնը հեռագրում է Կ.

Տաւրոսը, անցնում էր մինչև Բաղէշ, Մուշ, մին-
չև Բասէն, Վան և Գիւրբէթի, կամ Երզրում,
կարէք ամբողջ 61-րդ յօդուածը, որը նրա սըր-
տին ամենամեծ ցաւ էր պատճառում:
Նա սկսեց ձեռնարկել մի խաչոր, բայց զաղ-
բալի գործի, չըճապատելով իր ամբողջ երկիրը
հաղաւորութեան՝ կառավարութեան՝ զբաւարանի,
թաւրիւր և փոխանակ բարձրացնել և բանտերի
խորշերում փոխեցնել հարկւր հաղաւոր հայե-
րի: Միւս կողմից, որ ամենապղտւարն է, գոր-
ծիք դարձրեց ամբողջ քիւրդ ազգաբնակչութիւ-
նը, և նրա համար ոչինչ չը խնայեց: Աւագակա-
բարց և վայրենի քիւրդերին անմարձակ իրա-
ւունք տուեց հայերին կողմակցելու, սպանելու,
հայի գոյքը, ինչքը իրան սեփականացնելու և
նրա պատկը բռնաբարելու:

Մեծամեծ քիւրդ բէկերին և թոռուններին իշ-
խան կարգելով միւս քիւրդերի վրա, որոնք
գործ անուն են կրում, և նրանց որոց Կ. Պո-
լիս տանելով իր հաչումը զինուորական և ուրիշ
զարգացում, միայն թէ քիւրդերը
զարգացնում ընդհանր, միայն թէ քիւրդերը
զարգան և կատարեն նրանց: Եւ մեծամեծ քիւրդ
ազաներն ու աշխարհները, բէկերը և թոռուն-
ները իրանց չէլեւելով՝ ուրախութեամբ յանձն
առան կատարելու սուլթանի բոլոր ցանկութիւն-
ները:

Վերջացնելով մեր նամակը, յաջորդ նամակով
կանգ կառնեք յատկապէս քիւրդերի վրա:

Պօլսից, օգոստոսի 18-ից. «Երկէ առաւօտ պա-
լատում խորհուրդ եղաւ, որին ներկայ էին մեծ
վիզիրը, Թուրքիան փաշան, Քեամիլ փաշան և Սա-
փի փաշան: Վիճարանութիւնները շարունակվե-
ցին ճաշից յետոյ մեծ վիզիրի բնակարանում:
Գրութիւնը ամեն կողմից նկատվել է կրիսիկա-
կան: Առում են՝ մեծ վիզիրը ամսի 15-ին հրաժա-
րական է տուել և մերժել է պաշտօնի մէջ մը-
նալ՝ գործերի ներկայ վիճակում: Որից օր սպա-
սում են, որ նոր մեծ վիզիր նշանակվի. բայց
եթէ մինիստրութեան մէջ ուրիշ փոփոխութիւն-
ներ չը լինեն՝ սա միանգամայն նշանակութիւն
չի ունենայ, քանի որ սուլթանը հաստատ է մը-
նում իր ներկայ քաղաքականութեան մէջ»:

II ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԴՊՈՏՈՒԹԻՒՆ

Վիճնայից, օգոստոսի 20-ից, հեռագրում են
«Daily News» լրագրին. «Կ. Պօլսից այստեղ հա-
տած նոր լուրերին նայելով՝ սուլթանը սաստիկ
չիտված և յուզված է հայոց հարցի ներկա-
յում բռնած ընթացքի պատճառով: Ներկայ
անտանելի դրութիւնը, ի միջի այլոց, այն հե-
տեանքն ունի, որ արդէն եղած դժգոհութիւնը
օրից օր աւելանում է ոչ միայն հայերի և միւս
քրիստոնեաների, այլ և մահմեդականների մէջ,
որոնք արդէն բաղձալով՝ զանգաւաններ են յայտ-
նել այժմեան կառավարչական եղանակի դէմ:
Ընդհանուր կարծիքն այս է, որ եթէ գործերի
ներկայ դրութիւնը շարունակվելու լինի՝ այն-
պիսի հետեանքներ կունենայ, որ օրհասական
կը լինի պետութեան համար. փրկութեան միակ
հնարն այն է համարվում, որ գործնական բե-
ֆօրմներ մոցնվեն մեծ պետութիւնների հակա-
դրութեան տակ: Այսպիսի մի քայլ ցանկանում
են ժողովրդի բոլոր դասակարգերը, առանց կրօնի
խտրութեան»:

III «ԿԱՊՈՂԱՊ ԳԻՐԷՔ»

Հայոց հարցի առիթով Լօնդոնում լոյս տե-
սած Կապույտ Գիրքը 400 երեսներից է բաղկա-
ցած:

IV ԱՆՍՏՐԻԱՅԻ ՄԻՋՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆԸ

«Нов. Время» լրագրին Լօնդոնից հեռագրում
են. «Գիւղօթաւորական շրջաններում կարծում են,
որ Աւստրիան աշխատում է հաչալեցնել Անգլիան
Բ. Գրան հետ, և խորհուրդ է տալիս սուլթանին
բաւարարութիւն տալ մարկիզ Սուբերլինի՝ պաշ-
տօնապէս խոտանալով կատարել Անգլիայի բո-
լոր պահանջները, որի փոխանակ Աւստրիան,
Անգլիան և խաղիւս միասին պարտաւորութիւն
են յանձն առնում ստիպել բոլորական կառա-
վարչներին, որպէս զի նրանք չը իրաւունենան
մակեդոնական ապստամբութիւնը: Գերմանիան
սպասողական դիրք է բռնում»:

ուզում տալ ամբողջ Հայաստանը, որպէս զի ո-
չնայցնէր ամբողջ հայութիւնը և ինքնաբերաբար
կարէք ամբողջ 61-րդ յօդուածը, որը նրա սըր-
տին ամենամեծ ցաւ էր պատճառում:

Նա սկսեց ձեռնարկել մի խաչոր, բայց զաղ-
բալի գործի, չըճապատելով իր ամբողջ երկիրը
հաղաւորութեան՝ կառավարութեան՝ զբաւարանի,
թաւրիւր և փոխանակ բարձրացնել և բանտերի
խորշերում փոխեցնել հարկւր հաղաւոր հայե-
րի: Միւս կողմից, որ ամենապղտւարն է, գոր-
ծիք դարձրեց ամբողջ քիւրդ ազգաբնակչութիւ-
նը, և նրա համար ոչինչ չը խնայեց: Աւագակա-
բարց և վայրենի քիւրդերին անմարձակ իրա-
ւունք տուեց հայերին կողմակցելու, սպանելու,
հայի գոյքը, ինչքը իրան սեփականացնելու և
նրա պատկը բռնաբարելու:

Մեծամեծ քիւրդ բէկերին և թոռուններին իշ-
խան կարգելով միւս քիւրդերի վրա, որոնք
գործ անուն են կրում, և նրանց որոց Կ. Պո-
լիս տանելով իր հաչումը զինուորական և ուրիշ
զարգացում, միայն թէ քիւրդերը
զարգացնում ընդհանր, միայն թէ քիւրդերը
զարգան և կատարեն նրանց: Եւ մեծամեծ քիւրդ
ազաներն ու աշխարհները, բէկերը և թոռուն-
ները իրանց չէլեւելով՝ ուրախութեամբ յանձն
առան կատարելու սուլթանի բոլոր ցանկութիւն-
ները:

Վերջացնելով մեր նամակը, յաջորդ նամակով
կանգ կառնեք յատկապէս քիւրդերի վրա:

Մէլք

ՎԵՐՋԻՆ ՏԵԼԵԳՐԱԲԻԼԵՆԵՐԸ 1907-08-13

«Daily News» լրագրում կարգում ենք.
«Անգլո-հայկական ընկերությունը իր Կ. Պոլսի գործակալից տեղեկություն է տալիս, թե Ֆիլիպ Կլեյբերթը լորդ Սոլսբերիից նոր հրահանգ է ստացել, որ թիւրքաց կառավարությունից պահանջ է քաղաքական յանդուգանների անմիջական և անսպասման արձակումը բանտերից, համաձայն սուլթանի չորհրդի ներման: Նշանակալի պահանջված է պաշտոնական անել մի քանի երեւելի պաշտոնականներ Բիթլիսի, Վանի և Մուշի գաւառներում, որոնց բանտերում են տեղադրված և տեղաբնակի գանդապաններ: Բրիտանական զեւսականության բռնած ազդու դիրքը արդարացնում է Կ. Պոլսում պտտող այն լուրը, թե Բ. Դրան ժամը հասել է:

«Ֆրանսիայի և Անգլիայի պատերազմական նաւերը չլքում են սերալից 24 ժամ հետադուր թեան վրա: Բերլինի զահագիրը ստորագրող պետությունները շարունակում են դործել բարեկամական համաբախտութեամբ և կատարելապէս համաձայն են, որ պէտք է հաստատականութեամբ պահանջել, որ իրադրութիւնը և քաղաքական իրական վերահսկողութեան կարեւոր կէտը: Սուլթանը, որ սատիկ ընդդէմ է բարձր կոմիտայի նշանակել ոչ-թուրքական մէկին՝ համաձայնում է այդ պաշտոնում նշանակելու Գեամիլ-փաշային, նախկին մեծ-վիզիրին, ինչ որ պետութեանը չը պնդեն զեւսականների veto-ի իրաւունքի վրա՝ գաւառների կուսակալներ նշանակելու վերաբերմամբ:

Հաւանական չէ, որ այսուհետ նորից գրաւոր բանակցութիւններ տեղի ունենան, և հասկանալի է, որ կը ձեռնարկեն վճարական միջոցների:

«Կատարեալ յուսմամբութիւն է տիրում Ելզըզի պալատում այն պատճառով, որ պալատի մեքենայութիւնները՝ զբաղել Հնդկաստանի բրիտանական մասնատակման իշխանների համալրութիւնը՝ կատարելապէս անաջող դուրս եկաւ, որոնք երբեք էլ չեն կարող աշխույժ, քանի որ Հնդկաստանի իշխանաւորները չափ լաւ գիտեն, որ պետութիւնները ամենին զիտաւորութիւն չունեն նոյն իսկ ամենամանջան չափով սահմանափակելու Թիւրքիայի մասնատակմանների քաղաքական կամ կրօնական ազատութիւնը:

«Սատունից եկած վերջին յայտարարութիւնները հաստատում են նախապէս ստացված տեղեկութիւնները, թե Բ. Կուռը, արգելելով բաժանել Լօնդոնի մասնաժողովից ուղարկված նպատակները՝ քաղցով ու տագնապներով ուղղում է չընդել կոտորածից մնացած թշուառներին: Անցեալ չաբաթի ուսուցիչ մի թիւղանութիւնի նաւակ Տրապիզոն գալով՝ յուսալի է, որ թիւրք փաշաների և ոստիկանութեան գաղանդութիւնները այդ կողմերում անմիջապէս դադարեն»:

ՓՈՒՈՒՆ ԽՈՍՈՒՄՆԵՐ

«Pall-Mall-Gazette» լրագրի Կ. Պոլսի թղթակիցը տեղեկ է Շաքիր-փաշայի հետ նրա՝ Հայաստան գնալուց առաջ և պատմում է նրա հետ ունեցած խօսակցութիւնը.

«Կարող եմ հաւատալից, որ իմ զիտաւորութիւնն է միայն կարգը վերականգնել Գիւրգիստանում և նախկին բարեկամական համաձայնութիւն հաստատել իմ և ձեր ազգի մէջ: Ես այնպիսի հրահանգներ և իրադրութիւններ ունեմ, որ այդ նպատակը կարող է իրագործվել: Մենք զիտաւորութիւն ունենք լաւ վարչութիւն մտցնել Անատոլիայում, — Հայաստան խօսքը մեզ մօտ յարգի չէ: Յամենայն դէպս, ես չտրոհակալ կը լինէի, ինչ որ դուք կամ մի ուրիշը ցոյց տայիք ինձ Հայաստանի ձիւղ սահմանները: Իմ լիազօրութիւնները անսահման են: Որ ես ֆանատիկոս թիւրքերի թիւին չեմ պատկանում, — դուք կարող եք տեսնել նրանից, որ իմ բոլոր ծառանքը բրիտանական են, բացի մէկից: Հայաստանի առիթով անչափ շատ խօսակց, մանաւանդ Լօնդոնում: Անգլիական թղթակիցները չափազանցութիւնները շատ վնաս հասցրին: Թղթի վրա ամեն բան ուրիշ կերպարանք ունի, քան զործնականութեան մէջ: Ինչ որ վերաբերում է մեր պրօքուրմին, կարելի է երկու խօսքով բացատրել: Նախ և առաջ ես կը ձեռնարկեմ ազգաբնակչութեան ընդհանուր վիճակագրութեանը և նրա համեմատ պրօպոզիտ կը հաստատեմ բրիտանիայ և մասնատակման պաշտոնները:

Նեաների մէջ: Ապա կը սկսեմ երկաթուղիների և խնդիրների մի ցանց անցկացնել՝ առհասարակ զարգացնելու համար: Կարող պահանջելու համար ես կազմակերպելու եմ ժամագրութիւն, որը կը բաղկանայ բրիտանականներից և մասնատակմաններից: Եթէ երկու դաւանութեան պատկանող ազգերը կը ծառայեն օրէնքին, դրանով արդէն շատ բան արած կը լինեն: անտազօնիզմը վերացնելու համար իրանց միջոց: Արդարադատութեան մէջ ես դաւանութիւնների հաւասարութեան սխառում կը մտցնեմ: Բայց ամենազիջաւոր հետեւեցներ, ինչպէս ես արդէն անցի, սպասում եմ ձանապարհների բարեփոխից»:

Վ Ե Ր Ջ Ի Ն Հ Ե Ռ Ա Գ Ի Ր Ը
(Բ. Դրան պատմականը)

Երեկ, սեպտեմբերի 1-ին, զիշերվայ ժամը 12-ին, Ռուսաց գործակալութեան միջոցով, ստացանք հետեւեալ հեռագիրը.

«Կ. Պոլս, օգոստոսի 31-ին. Ռուսաց և ֆրանսիական զեւսականները ստացան թուրքական-փաշայի հաղորդագրութիւնը՝ թիւրքաց կառավարութեան զիշուհների մասին Հայաստանի բարենորոգումների վերաբերմամբ: Անգլիական զեւսականը գտնելով, որ զիշուհները ուշացած են, առաջարկեց Բ. Դրան այդ առիթով բանակցել անմիջապէս Լօնդոնի հետ:

«Բ. Կուռը համաձայնվեց, որ կազմի զիտաւոր յանձնաժողով Հայոց գործերի համար, որը պէտք է անմիջական յարաբերութիւններ ունենայ զեւսականների հետ, և ընդունեց մայիսի 11-ին երեք պետութիւնների կողմից առաջարկած հաւաքական յայտագրի էլի հինգ կէտերը: Այդպիսով, Բ. Կուռը ընդունեց ամենահեշկան առաջարկութիւնները»:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵԼԵԳՐԱԲԻԼԵՆ

ՆԱՍՏԱԿ ԵՐԵՒԱՆԻՑ

Օգոստոսի 27-ին

Ամսի 25-ին, չաբաթ երեկոյան, Վեհափառ Կաթողիկոսը այստեղ եկաւ, սակայն ոչ թէ Տաթև գնալու համար, այլ այստեղի դպրոցական գործերը կարգաւորելու ու կրկին Ելմիածին վերադառնալու համար:

Թէ ինչպէս պէտք է կարգաւորի այդ գործը, — չը գիտենք: Երեկ Կաթողիկոսին ներկայացան ծխական դպրոցի մի խումբ ուսուցիչներ և բողոքեցին թեմական տեսչի դէմ. ներկայացան Ժողովրդի մի քանի հազի՝ այստեղի գործերի համար խօսելու: Այսօր ներկայանալու են թեմական դպրոցի հազարաքանակներ, զայնանեան դպրոցի հոգաբարձութեան ընտրութեան մասնակցող պատգամաւորներ՝ ընտրութեան հաստատութեան համար խօսելու և Ժողովրդից մի խումբ մարդիկ, որոնք նոյնպէս խօսելու են դպրոցական գործերի մասին: Հետեւեցների մասին կը հաղորդենք:

Առանձին հետաքրքրութիւն ունի Վեհափառի ս. Սարգիս եկեղեցում խօսեցած այսօրվայ ժառանգները ուղղեց երեանի ամբողջ Ժողովրդին, որ նրանք երկու մասի բաժանված՝ միմեանց վնասում են, վեճեր բարձրացնում և անվերջ բողոքներով իրան դարձնում: Յայտնեց նոյնպէս, որ կարող էր բոլորին հեռանել գործից և ամեն բան իշխանաբար ինքն կարգաւորել, սակայն ցանկանալի չէ այդ կերպ Ժողովրդի դէմ դուրս գալ: Կաթողիկոսը խօսում էր վերջովված և մինչև անգամ ասաց, որ Երեւանի Ժողովուրդը բարոյապէս մեռած Ժողովուրդ է, որ Նոր-Նախիջևանի վերջին գիւղը աւելի բարձր է, աւելի զարգացած, քան Երեւանը:

Այսօր հասարակական ձայն է տրվում Երեւանի ընդհանուր դատախազ Ժուլիօսկուն, որը պաշտօնով տեղափոխվում է Գուրխիս Ժուլիօսկին, որպէս մի արդարաւէր պաշտօնեայ, մեծ Ժողովրդականութիւն է վայելում:

Այսօր Լեյքին, որ Արիստակէս եպիսկոպոս Սեդրակեան արքեպիսկոպոսութեան է ստացել:

Ա—Գօ

ՆԱՍՏԱԿ ԽՐԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Լօնդոն, օգոստոսի 22-ին

Ես գրում եմ ձեզ այս մի քանի տողեր, իբրև

ամուսին Չարլզ Ֆիցջերալդի, որի երկու տարուց ի վեր անհետանալը, անտարակոյս, գիտէք: Աւելորդ եմ համարում ասելու ձեզ, թէ ինչ տեսակ նիւթական վիճակի մէջ թողեց նա ինձ:

Որովհետև հայերը միշտ աւելի քան բարեկամ են եղել ամուսնուս, և նա ինքն երբեք չէ դադարել իր լրագրական ապագրիկ ամբողջ ընթացքում ցոյց տալ նրանց իր համակրութիւնը, ուստի համարձակվում եմ այսօր խնդրել ձեր պաշտպանութիւնը և փախկցութիւնը ինձ օգնելու համար. բարեհաճեցէք թիֆլիսի ձեր հայ հայրենակիցներին մէջ ինձ համար մի հանգամանկութիւն բանալ իմ աւելի քան կրիսթեական կարիքներին բաւարարութիւն տալու և իմ դժբաղդ ամուսնու վիճակի մասին հետազօտութիւններ կատարել տալու համար:

Ես չեմ կասկածում, որ դուք կը ցուէք հայոց հարցի մի ջնք՝ կուսկցի ամուսնու վիճակի մասին, կուսակցի, որ թողել է ինձ մի դժբաղդ դրութեան մէջ: Ես մեկնում եմ Լօնդոնից և Ալանիա եմ գնում իմ բարեկամների մօտ, որոնք կարեկցում են իմ վիճակին: Խնդրելով ձեզ անել, ինչ որ կարող էք, իմ ամուսին Չարլզի մասին մի բան իմանալու համար, ես մի բօլէ անգամ չեմ կասկածում, որ դուք կը յարգէք իմ խնդիրը:

Հաճեցէք ընդունել և այլն...

Տիֆլիս Երկրի Ֆիցջերալդ

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Երեկ ստացանք Կարա-Ուրգանից հետեւեալ հեռագիրը, օգոստոսի 30-ից. «Օգոստոսի 28-ին, առաւօտեան, Ելզըզում հասաւ Շաքիր-փաշան: Գրիտանականներից միմիայն յոյները զիտաւորեցին նրան»:

Մեզ հաղորդում են Ելմիածինից, որ այժմ էլ այնտեղ չինութիւններ են անում: Մենք կատարելապէս մնացել ենք դարմացած: Ամբողջ երկու տարի է, որ անդադար չուած ենք, թէ Ելմիածնում չինութիւններ են անում՝ վեհաբան, թանգարան, խոցեր և հազար ու մի բան են չինում, փողեր են հաւաքում և ծախսում, — բայց, իրօք, ոչ մէկը այդ չինութիւններից մինչև այժմ չէ աւարտված, և նայն իսկ մի քանիսը չեն էլ սկսված: Խօս չէ կարելի, ճշմարիտ, ամբողջ տարին հասարակութիւնը կերակրել լուրերով, առանց գործ չինելու:

Կատարելադրված եւրօպական կաթնատնտեսութիւնը սկսում է զարգանալ մեր երկրում: Մեզ հասած լուրերից իմանում ենք, որ Բօքսալուի գաւառի մի քանի տեղերում այս տարի բացվել են նոր գործարաններ՝ իւղ և պանիր պատրաստելու: Ի միջի այլոց, Վարօնցօվկա գիւղում սկսել են պատրաստել բաքշտէյն կոշված պանիրը, որ առաջիկայ ձմեռը կը ծախվի թիֆլիսում:

Առաջիկայ տարվայ մայիս ամսին լրանում է այն պաշտամատմանակը, որ նշանակել է երկրագործութեան միջինտրութիւնը՝ օգնելու թիֆլիսի այգեգործական դպրոցին: Գիւղատնտեսական ընկերութիւնը մտադիր է խնդրել միջինտրութիւնից, որ նա շարունակի իր օժանդակութիւնը ապագայում էլ:

Մենք ստացանք Պետերբուրգից, բօխլից Յ. Լօրիս-Մեկլեքեանից նրա զեկեցումը այն ձանապարհաւորութեան, որ կատարել է 1892 թվին Պարսկաստանի Բաշա քաղաքի առողջապահական պաշտանները և խօլէրա հիւանդութեան զարգացումը ուսումնասիրելու համար: Բրօշիւրը կրում է «Изъ опыта о пощѣдѣ въ Персїи» վերնագիրը, և տպագրված է եղել բժշկական զեւսարտաձնի հրատարակութեան մէջ:

ԻԳԻԻԻՅ՝ մեզ գրում են. «Վերջին ժամանակներս կարմրուկը երեխաների մէջ մեծ կոտորած արած և դեռ չարունակվում է: Այնպիսի տուն կայ, որ մի քանի դոնիւր տուէր»:

ՍՈՒՐՄԱԼՈՒԻՅ մեզ գրում են. «Այս տարի բերքի առատութիւն է մեզ մօտ: Թէ լեռները և թէ հարթութիւնները ամենաառատ հունձ տընցին: Գիւղացիները ուրախութիւնը անսահման է»:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵԼԵԳՐԱԲԻԼԵՆ

ՆԱՍՏԱԿ ԹԻՒՐԿԱՍՏԱՆԻՑ

Կ. Պոլս, օգոստոսի 25-ին

Այս պահուս, երբ նամակս կը գրեմ, թիւրք նախարարները, թէև օրը ուրբաթ, գումարում են սատրագումին տունը՝ պատրաստելու համար վերջնական պատասխանը (?) հայկական խնդրին համար. արդիւնքը անշուշտ հեռագիրը չուտով ձեզ կը հաղորդէ:

Կացութիւնը Հայաստանի մէջ օրէ օր կը ծանրանայ. Վանի անգլիական հիւպատոսը հեռագրած է զեւսականատանը, թէ հայերուն վիճակը օրէ օր սարսափելի կըլլայ և եթէ անմիջական դարման չի տարուի՝ կացութիւնը անտանելի պիտի ըլլայ այս ձմեռ:

Պոլս ալ այդ համոզումը ընդհանրացած է և ամեն ժամ համբերութեամբ կը սպասուի Մրազին ընդունուելուն. մեծ յոյսն է, որ համբերութիւն կուտայ:

Հայաստանէն եկած ծանրագոյն լուրը առայժմ կէմալի ապագատակութեանց խնդրին է, որու մասին նախորդ նամակաւ տեղեկութիւն տուի: Եւրօպական թերթերը թիֆլիսէն իրենց ստացած հեռագիրներուն վրայ արդէն ընդարձակ լուրեր հաղորդած էին, բայց կարծեմ թէ ճշտութիւնը աւելի ձեզի գրածներուս կը մօտենայ. դէթ այնպէս կրնամ երկադրել հոս հասած քիչ մը պաշտօնական հանգամանք ունեցող տեղեկութիւններէն: Նորէն եկած նամակները կըսեն, որ կառավարութիւնը իբր թէ թիւղանօթ ալ տարած է: Ամեն պարագայի մէջ սա յայտնի է, թէ վանքերը, զեղերը կողոպտուել են, բայց կոտորածի լուր չի կայ:

Թիւրք կառավարութիւնը բնականաբար գործը պիտի պատկցնէ և անշուշտ ալ մտքով ալ պիտի գրէ պետութեանց. թրքական ստալստութեանց վարժած է Եւրօպալ Բայց մենք ալ երբեք հակառակէն չընթանանք. ճշմարտութեան վրայ ու է Եւրօպալ վարժի մեզի չի հաւատալ ինչպէս չի հաւատար թիւրքին: Հայաստանէն հասած ամեն լուրերը լաւ քննելէ ետքը հրատարակելու է. Եւրօպական մամուլը մէկ անգամ իսկ խառնելու չէ մեր լուրերէն: Ամեն պարագայի մէջ դեռ կէմալի մասին կը սպասենք ուրիշ տեղեկութեանց:

Ուրիշ սխալ լուր մըն, ալ որ հրապարակ նետուած է, այն է՝ թէ Կուռը զիտողաբիւր զրկած է Պարիսըրաբարան Սատունի հոգեհանգստին համար. մեր առած տեղեկութիւնները այն են՝ թէ պարզապէս խաբարանեան վարդապետին համար դըրած է, ան ալ չափաւոր լեզուով, ինչպէս գրեցի նախորդ նամակովս:

Սատունը կը շարունակէ մեզ զբաղեցնել միշտ, և իրաւամբ շատ ալ պիտի զբաղինք. չէքքին «վէմ անկեանն» է: Ամերիկայի մէջ ի նպաստ Սատունի կատարում ճանգնապետութիւն մը հոն պիտի փոխադրուի Նիւ-Եորք-Հէրալտի մէկ խմբագրին միջոցաւ. այս առիթով թղթակիցը պիտի քննէ նաև Սատունի կացութիւնը: Կը լսենք թէ թիւրք կառավարութիւնը մտադիր է արգելել թէ զրալին ուղարկումը, թէ խմբագրին ուղևորութիւնը:

Սատունի առիթւ ըսեմ թէ հոս կը չըջի տարօրինակ լուր մը. առաջ չուեցի գրել, բայց հիմա հետզհետէ այնքան տարածուած է, որ պարտաւոր եմ գէթ վերապահութեամբ հաղորդել:

Կըսուի թէ Քրանսական զեւսականատունը շատ դժգոհ մնացած է Պ. Վիլպուէն, որ Սատունի քննիչ յանձնաժողովին Քրանսացի անդամն էր. Պ. Վիլպուէն ծանր կասկածներու ներքե է. արձակուել է իր պաշտօնէն, զոր ունի զեւսականատան մէջ, և շուտ մօտ է թիւրք կառավարութեան ծառայութեան, վարդապետը վարչութեան մէջ, ամսական 400 բուրլի թոշակով: Առ այժմ չեմ կրնար որոշ բան մը ըսել:

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳՐՆԵՐ

ՌՈՒՍԱՑ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆԻՑ

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 30 օգոստոսի: Օգոստոսի 29-ին Կայսր Ալեքսանդր III-ի դամբարանի վրա զրկեց մի պսակ պողպատից և արծաթից, հետեւալ արձանագրութեամբ. «Հանդուցեալ Մեծ Կայսր Ալեքսանդր III խաղաղարարին—Ուֆիմի նահանգից, որ հաւատարմիմ նպատակ և անխնայ անձնուէր է եղել իր ինքնակալ թագաւորներին»:

Типографія Канцел. Главнонач. Гражданск. частью на Кавказѣ, Лорисъ-Меликовская ул., д. каз.